

Men, da det er af største Vigtighed, at det klarligen erkjendes, at ved den af Deres Majestæt tilsigtede Ordning intet af de Baand løsnes, som nu knytte de under Deres Majestæts Scepter hørende Lande til den danske Krone, saa tør det ogsaa ifølge den landsfaderlige Omsorg, som hidtil har ledet Deres Majestæt i dette for hele Statens Vel høist vigtige Anliggende, forudsættes, at Deres Majestæt i selve den Act, ved hvilken Thronfølgen skal ordnes for det hele danske Monarchie, ved Ophævelsen af Arvegangsmaaden efter Kongeloven af 14de Novbr. 1665, udtryffeligen vil udtale, at al den Ret, som ifølge hvilken som helst Adkomst nu tilkommer det danske Kongehus eller den danske Krone, med Hensyn til det egentlige Kongerige Danmark med Hertugdømmet Slesvig, de danske Vilande og Kolonier, samt til de Lande, som de danske Konger have erhvervet og besiddet med særlig Eiendomsret, nemlig Hertugdømmet Lauenborg og i Hertugdømmet Holsteen de forrige Schaumborgske Allodial-Besiddelser og det Bløenske Distrikt, og endelig alle de Rettigheder og Adkomster, som maatte tilkomme det danske Kongehus med Hensyn til det forrige Lehnshertugdømme Holsteen, stedse udeelte og uvækkede skulle gaae over paa Den, som kaldes til den danske Throne, og at navnlig den uopløselige Forbindelse mellem Kongeriget og Hertugdømmet Slesvig under alle Omstændigheder skal opretholdes, saaledes, at dette Hertugdømme fremdeles forbliver, hvad det fra de ældste Tider har været, og ved høitidelige Acter i det forrige Aarhundrede blev erklæret stedse at skulle blive en integre Deel af Danmarks Krone.

Under denne Forudsætning, samt i Genhold til de Rigsdagen forelagte Acter, navnlig den i Warschau den ^{24 Mai} _{5 Jun} 1851 underkrevne Protocol, de under 18de Juli 1851 udfærdigede Renunciations-, Cessations-, Acceptations-, Consens- og Forfikkingsbreve, og den i London den 8de Mai 1852 afsluttede Tractat, giver der-

for den forenede Rigsdag herved for sit Bedkommende Samtykke til en saadan Ordning af Thronfølgen,

At, saafremt det fra Kong Frederik den III paa Sværdsiden nedstammende mandlige Afkom, som ifølge Kongeloven har Arveret til den danske Throne, maatte uddøe, Thronfølgen for samtlige under Deres Majestæts Scepter forenede Lande gaaer over paa Hans Høihed Prinds Christian af Slesvig Holsteen Sønderborg Glücksborg og hans mandlige Afkom med hans Gemalinde Hendes Høihed Prindsesse Lovise Vilhelmine Fredrikke Caroline Augusta Julie af Slesvig Holsteen Sønderborg Glücksborg, født Prindsesse af Hessen, saa at paa dette Afkom, Mand efter Mand og Mand af Mand avlet ubi ret lovligt Egtekab, Kronen nedarves efter Førstefødselsretten og den agnatiske Linealfølge, samt, at da al den Arveret, som nu bestaaer efter Kongelovens Artikler 27—40, skal være ophævet.

Vi Undertegnede Alberti, Blechingberg, B. Christensen, Lüttichau, Moltke, Orholm, Rotwitt, Treschow og Tscherning mene, at Rigsdagen med samme Besøielse kan gaae ind paa Spørgsmaalet om Ophævelsen af den i Kongelovens Art. 27—40 hjemlede Arveret, som paa det øvrige Indhold af det Kongelige Budskab, uden at afvente Fællesforfatningen.

Budskabet udtaler ligeoverfor Udlandet saavel som for Indlandet den danske Regjerings Opfattelse af de Tractaters sande Mening, hvorpaa det støtter sig, og efter Regjeringens Meddelelser maage vi holde os overbeviste om, at de medcontraherende Magter dele dens Anskuelse, saa at vi ansee det for en politisk Umulighed at giennemføre en modsat Fortolkning.

Endsskjønt vi saavel af denne Grund, som